

og Tjenestetiden i Overensstemmelse med den Formindskelse af Opgaverne, der maatte foreligge. Jeg kan ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der ganske utvivlsomt i den siden Kapitulationen forløbne Tid i visse Tidsrum har været indkaldt større Styrker, end den tilstedeværende Udrustning og det foreliggende Materiel har svaret til, saaledes at megen Tid, uddannelsesmæssigt set, simpelt hen er gaaet til Spilde, samtidig med at Erhvervslivet har manglet det unge Mandskab. Det vilde være, tror jeg jeg tør sige, af megen Betydning for Militærets Stilling i Befolkningen, om der med Rette kunde brede sig den Opfattelse, at man fra Militærets Side nøje vaager over, at der ikke lægges større personlige og militære Byrder paa Befolkningen, end Opfyldelsen af de foreliggende Opgaver kræver.»

Taleren omtalte tillige Spørgsmaalet om Udsendelse af danske Troppestykker til Tyskland og tog i den Forbindelse Forbehold over for, at Danmark skulde være forpligtet til at anvende omkring 100 Mill. Kr. til Udrustningen af saadanne Styrker, hvilket Tal havde været nævnt. En saa stor Forpligtelse havde Finansudvalget ikke givet Tilslutning til, at man paatog sig. Den syntes heller ikke rimelig i Betragtning af de vældige Byrder, som Flygtningelejrene paalagde Danmark saavel i Henseende til Bevogtning som Forplejning, ligesom det maatte erindres, at 3000 unge Danske gjorde Tjeneste i den engelske Hær. Af samme Opfattelse var *Norlev* (D. R.), der tillige — bl. a. med Henblik paa Indkøbet af Krigsskibe — ytrede Tvivl om, »hvorvidt det i det hele taget har været nødvendigt at opruste i den Grad, som Tilfældet har været«. *Ole Bjørn Kraft* (K. F.) omtalte de Forhandlinger, der i hans Ministertid var ført vedrørende Udrustning af en Tysklandsdivision. Han var enig i, at vi maatte se at faa disse Vaaben saa billigt som muligt, og at det var rimeligt at føre Forhandlinger med England om, under hvilke Betingelser de skulde stilles til Raadighed; men det var nødvendigt, at vi fik disse Vaaben og eventuelt betalte noget for dem. At Danmark skulde have foretaget nogen stærk Oprustning var i den mest absolutte Modstrid med de faktiske Forhold. Vi raadede tværtimod endnu langtfra over de Vaaben, som selv en meget begrænset Forsvarsordning vilde kræve.

Forsvarsministeren pegede paa, at de Bevogtningsopgaver, som forelaa, ikke blot drejede sig om Flygtningelejre, men tillige om de talrige Depoter af tysk Materiel, som Englænderne havde beslaglagt, og om Flyvepladser, hvortil kom Grænseomraadets særlige Krav. Ministeren var imidlertid enig i, at der ikke skulde holdes mere Mandskab inde end nødvendigt, og han pegede i den Forbindelse paa, at man med Henblik paa Landbrugets Mangel paa Arbejdskraft havde forkortet Tjene-